

Beszámoló

2013 áprilisától szépirodalom kategóriában részesültem Communitas-ösztöndíjban.

Az elmúlt évben ez az ösztöndíj biztosította számomra a lehetőséget, hogy készülő novelláskötetemre összpontosíthassak. A novelláskötet anyagának egy része az ösztöndíj elnyerésekor már készen volt, egy része javításra várt, de volt olyan novella is, amelyet teljes egészében az ösztöndíj időtartama alatt dolgoztam ki. Az ösztöndíj tehát ebben a stádiumban legfőképpen egy viszonylagos anyagi biztonságot jelentett, amelynek köszönhetően időmet az új szövegek írásának és a régiak csiszolásának szentelhettem. Úgy terveztem, hogy a kötetnek 2013 őszére nagyjából nyomdaképesnek kell lennie, és ez sikerült is. Így történt, hogy a múlt év októberében *Angyalvacsora* címen kész munkát küldhettem be a József Attila-kör által még kötet nélküli prózárok számára meghirdetett JAKkendő pályázatra. Pályamunkám, bár nem nyert, a legjobbak között végzett (erről információ található a JAK honlapján is). A pályázatra egyébként már 2012-ben is jelentkeztem, és akkor is a legjobb kötetet beküldő szerzők között szerepelt a nevem. Az akkor beküldött pályamunka a mostaninak egy nyersebb változata volt. A jó helyezés többek között azt jelenti, hogy van esély a szöveget a Jak-füzetek sorozatban megjelentetni. Miután a kötetet még egyszer végigjavítottam, elküldtem a Jak-füzetek szerkesztőinek. Jelenleg éppen az ő elbírálásukra vár.

Amikor tavaly megpályáztam az ösztöndíjat, vállalásaim között szerepelt, hogy a Communitas Alapítványtól kapott összeg egy részét szükség esetén a kötet kiadásának finanszírozására fordítanám. Pillanatnyilag nem tudom még megállapítani, szükség lesz-e erre a lépésre – amennyiben a JAK nem vállalja a szöveg kiadását, igyekszem máshova is elküldeni a könyvem (elsősorban magyarországi kiadókkal szeretném felvenni a kapcsolatot), elvileg viszont továbbra is kész vagyok ehhez a módszerhez folyamodni. Pontosan ezért félretettem egy erre a célra szánt összeget.

Úgy terveztem, hogy ebben az évben műfordítással is foglalkozom (elsősorban kortárs lengyel prózárok munkái érdekeltek). Mivel az első félét a kötetrel való munkálatokra használtam fel, fordításra alkalmas szöveget csak az elmúlt pár hónapban keztem el keresni. Sajnos

ez nagyobb kihívásnak bizonyult, mint gondoltam. Lengyel szerzők között nem találtam olyat, akinek szívesen foglalkoznék a szövegeivel, és ugyanakkor nem fordították még magyarra, a szöveg megjelenítéséhez szükséges felhatalmazást pedig könnyű lenne megszerezni. Ezért úgy döntöttem, a magyar olvasók számára többnyire ismeretlen fehérorosz írók prózáját fogom fordítani. Mivel Lengyelországban több alapítvány is foglalkozik a fehérorosz kultúra népszerűsítésével, fordításra alkalmas anyagból hatalmas választék állt a rendelkezésemre. Végül Vasil Bykau egy novellája – *A bosszúállók* – mellett döntöttem. Kisebb nehézséget jelentett, hogy Bykau maga nemrég elhunyt, a jogörökösökkel pedig viszonylag nehéz volt felvenni a kapcsolatot, de egy lengyel alapítvány és egy fehérorosz írószövetség segítségével, úgy tűnik, ez is sikerül. Optimális helyzetben tehát talán még az ösztöndíj lejárta előtt sikerül lefordítanom a szóban forgó rövidpróza szöveget. A tapasztalat arra egészen biztosan jó volt, hogy nagy vonalakban feltérképeztem magamnak nem csak magát a kortárs fehérorosz irodalmat, de annak szerveződését is, amennyiben tehát más szerzők írásait is fordítani szeretném, legközelebb már egyből tudni fogom, kihez érdemes fordulnom.

Az elmúlt évben főként a Helikonban jelentek meg írásaim (májusban egy Janusz Glowacki-fordításom, a *West Avenue*, valamint novemberben a *Fa* című novellám, továbbá megjelenésre vár egy írásom az *Irodalmi Szemlében* is), ugyanakkor szerepelek a megjelenő *Mozdonytűz* című antológia szerzői között.

A továbbiakban műfordítással kívánok foglalkozni, valamint a tél folyamán elkészültem egy regénytervvel is.

Mindent összevetve úgy gondolom, hogy egy évvel ezelőtti terveimet megvalósítottam. Meg szeretném köszönni a Communitas Alapítványnak a tőle kapott lehetőséget.